

ק"פ 13668/02 - אקומיוני - תאגיד חברתי למחזור פסולת אלקטرونית בע נגד הפורום לישראל ירока, גלעד אר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ק"פ 19-02-13668 אקומיוני - תאגיד חברתי למחזור פסולת אלектرونית בע נ' הפורום
ישראל ירока ואח'

לפני כבוד השופטת תרצה שכם קין
אקוומיוני - תאגיד חברתי למחזור פסולת אלектرونית בע
נגד

הנאשמים:
1. הפורום לישראל ירока
2. גלעד אר

החלטה

לפני בקשתם של הנאשמים לפסיקת הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין (להלן: "הבקשה").

השאלה העיקרית הטעונה הכרעה היא השאלה האם יש מקום לפסק הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין לנאים בקובלנה, במצב דברים בו חזרה בה הקובלות מכתב הקובלנה, בטרם השיבו הנאשמים לכתב האישום.

הבקשה והשלשלות ההליך

1. כנגד הנאשמים (להלן: "המבקשים" או "הנאשמים"), הוגשה קובלנה פלילית מתוקנת בגין עבירה של אייסור לשון הרע לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") בצוירוף סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). ביום 22.9.19,

2. בדיעו, שהתקיים ביום 28.10.19, עתר ב"כ המבקשים לדוחות את הדיון על מנת ללמוד את חומר החקירה, הדיון נדחה ליום 22.12.19.

3. ביום 8.12.19 הגיע ב"כ המבקשים שני בקשות, האחת - לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר דין פלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חсад"פ") (להלן: "בקשה לעיון בחומר חקירה" או "בע"ח"), והשנייה לגילוי מסמכים לפי סעיף 108 לחсад"פ (להלן: "בקשה לפי סעיף 108"), שהוגשה כנגד "אקוומוניה לכתילה מוגנת בע"מ", שעמ"י האמור בסעיף 6 לכתב הקובלנה, היא מפעל מחזור מורשה, הנוטן שירותים

לקובלות. בבקשתו לפי סעיף 108, הודיע, ב"כ הנאים, בין היתר, שהנאומים כופרים במינוים להם וביקש להעביר את שתי הבקשות לדין בפני מותב אחר. בהתאם להחלטתי הוגשה הבקשה לעיון בחומר החקירה באופן נפרד, נפתח תיק בע"ח והבקשה נדונה בפני כב' השופט הרמלין, שהורה, لكובלות, כאמור בבקשתה שלפני, להעביר לעיונו מסמכים, על מנת שיבדק את מידת הרכבתניות שלהם להגנה.

4. הדין בבקשתו לפי סעיף 108, שנקבע ליום 22.12.19, נדחה בבקשת הצדדים ליום 26.3.20 ופעם נוספת ליום 21.5.20.

5. בדיון שהתקיים ביום 21.5.20, בקש ב"כ המבוקשים שאפסול את עצמי מהמשיך לדין בעניינם של המבוקשים בתיק, בקשה אותה דחית ולאחר ששמעתי את הצדדים קבעתי כי החלטתי, בבקשתה להעביר את הבקשה לפי סעיף 108, לדין בפני מותב אחר, תימסר ביום 16.7.20.

6. ביום 1.7.20 בקשה הקובלות לחזור בה מכתב הקובלנה בטרם ניתנה תשובהם של הנאים לאישום. לפיכך, הוריתי על ביטולה של הקובלנה.

7. ביום 15.7.20 הגיע ב"כ המבוקשים את הבקשה **"לפיזוי בגין הוצאות הגנה"**, ועתר לפסק לטובת הנאים הוצאות משפט. ב"כ המבוקשים טען שעלה פי החלטתו של כב' השופט הרמלין, היה על הקובלות להמציא לעיינו של בית המשפט את חומר הראות המבוקש עד ליום 1.7.20, על מנת שיכירע בשאלת הרכבתניות שלו להליך, ואילו הקובלות, שלא עשתה כן, הודיעה בו ביום, שהיא מבקשת לחזור בה מהקובלנה.

8. לטענת ב"כ המבוקשים, הבקשה לביטול הקובלנה מלמדת על כך שלכתתילה, לא היה יסוד לאשמה. עוד טען שהקובלט נקטה באכיפה ברנינית כלפי הנאים, שעה שהחלטה להגיש נגדם קובלנה פלילית בעוד שנגד שלושה אחרים, נקטה בהילכים אזרחיים וכן כי לקובלות הייתה כוונה זדונית, חסרת תום לב בהגשת הקובלנה.

9. ב"כ המבוקשים ביקש לפסק לטובת הנאים, פיצויים בסך של 60,000 ל"נ בגין הוצאות מימון ההגנה וועגמת נפש. לחילופין, בקש הוא לעשות שימוש בסעיף 9(ב) לתקנות סדר הדין הפלילי (פיצויים בשל מעצר או מאסר) התשמ"ב-1982, המאפשרות מתן תוספת בשיעור של 50%, על הקובלע בתוספת לתקנות, כך שהפיזוי יעמוד על סך של 11,010 ל"נ לכל אחד מהנאומים בתוספת מע"מ, בנוסף לשכר טרחה.

10. לטענת ב"כ הקובלות, טעה ב"כ המבוקשים בטענותו, לפיה על בית המשפט לפסק הוצאות בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, שאיןו חל בענייננו, אלא רק במקרים בהם האישום הביא לזכויו הנאשם או במקומות בו בוטל האישום בהסכמה הצדדים, לאחר תשובה הנאם. עוד טען כי מאחר שהתנאים הקבועים בסעיף 80 לחוק, לפיהם זוכה הנאשם או שכתב האישום בוטל לפי סעיף 94 (ב) לחס"פ, אינם מתקיימים, אין מקום לבחון את שאלת התקיימות של החלופות הקובלות בסעיף; וכן שהנאומים לא הוכחו כי עניינם נופל בגדרן של החלופות הקובלות בסעיף 80 לחוק; הן משומן שאין ממש בטענה, לפיה "זרה מכתב הקובלנה" מלמדת על כך שלא היה יסוד להאשמה מלכתתילה והן משומן שטענתה ה"אכיפה הברנינית", לא הוכחה.

11. ב"כ הקובלות טען, שגם אם יחליט בית המשפט לפסק הוצאות לנאים, עליו לעשות כן במסגרת הוראותיו
עמוד 2

של סעיף 80 (ב) לחוק העונשין והתקנות, שתוקנו מכוחו.

דין והכרעה

לאחר שעניינו בבקשת המבקשים ובתגובה הקובלות הגעתו למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

נסיבות ביטולה של הקובלנה

12. הקובלות הודיעה, שהיא חוזרת בה מהקובלנה, לאחר שהוגשה על ידי הנאים בקשה לעיון בחומר חקירה וכן בקשה לפי סעיף 108 לחס"פ, בעניין, התקיימו דיןדים.

13. בסעיף 2 לבקשתו לפי סעיף 108, כתוב בא כוחם של הנאים, שהנאים כופרים במיחס להם בכתב האישום ובסעיף 14 לבקשתו הטועם שהראיות, אותן הוא עותר לקבל במסגרת הבקשה, נחוצות לשם תמייהה בקשר הgentם של הנאים.

14. מסעיף 54 לבקשתו לפ██וק הוצאות הגנה, עולה שהקובלת חזרה בה מהקובלנה ביום בו היה עליה למסור לבית המשפט, שדן בבקשתו לעיון בחומר החקירה, את חומר החקירה, כפי שהורה כב' השופט הרמלין בתיק הבע"ח, החלטה, שצורפה לבקשתו.

אם ניתן לפ██וק הוצאות נאים בהליך פלילי, שלא עפ"י הוראותיו של סעיף 80 לחוק העונשין

15. הסמכות המקנית לבית המשפט לפ██וק הוצאות נאים, שזכה בהליך הפלילי אם מכח כתב אישום ואם מכח קובלנה, קבועה בסעיף 80(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן: "סעיף 80 לחוק") שזו לשונו:

"**משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא למצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאים הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שמננה זוכה או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982, בסכום שיראה לבית המשפט; במשפט שמנוהל קובל רשיין בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.**"

16. מה所说 בסעיף 42 לבקשתו של ב"כ הנאים לפ██וק את הוצאותיהם של הנאים, עולה שהוא סבור, שnitן לבחון את שאלת זכאותם לפיצוי על פי המשפט האזרחי, כפי שבודנים דינו של הליך שנמחק או נדחה.

17. כאמור בפסקה 5 לפ██וק דין, של כב' השופט מצא ברע"א 99/7652 מדינת ישראל נ' חגי יוסף (להלן: **ענין יוסף**) "סעיף 80 לחוק העונשין, מעמיד לרשות נאים שזכה מתוכנות דיןדים מוקוצרת לבירור שאלת זכאותו לפיצוי בגין מעצרו ולשיפוי בגין הוצאות הגנתו...", באותו עניין נדונה השאלה האם די בקיומו של הליך לפי סעיף 80 כדי להקים השתק פלוגטה, ביחס לטענות שהעלו והוכרעו במסגרת).

18. בנסיבות בהן הוגשה הבקשה לפיזיו בגדרו של ההליך הפלילי, אין לי אלא לדון בה במסגרת הוראותו של סעיף 80 לחוק. (ראו לעניין זה גם עק"פ (מחוזי ח') 11-03-2011 יורם וינמן נ' אושנת ז' [01.06.2011].

האם מוסמך בית המשפט לפ███ פ███ לנאשם בקובלנה שעה שהקובלת חזרה בה מהקובלנה לפני תשובת *לאישום.*

כפי שיפורט להלן, נופל, להבנתי, עניינם של הנאים בנסיבות תיק זה בגדרו של סעיף 80 לחוק העונשין.

19. אין מחלוקת שבעניינו, לא זכו הנאים כתוב האישום אף לא בוטל לפי סעיף 94 (ב) לחס"פ, שכן הקובלות חזרה בה מהקובלנה, עודטרם ניתנה, ولو באופן פורמלי, תשובהם של הנאים לקובלנה. מطبع הדברים, כפי שטען ב"כ הנאים, בדיון שהתקיים ביום 20.5.21, כל עוד לא קיבלו הנאים את מלאו חומר החקירה או החלטה המתיחסת לבקשתיהם, לא יכולם היו הם להשיב כראוי לקובלנה.

20. עיון בפסקה מלמד על כך שבתי המשפט, הדנים בבקשת לפסיקת הוצאות הגנה, בקובלות פליליות, נהגים, לא אחת, בהתקיים נסיבות מתאימות, לפ███ הוצאות גם במקרים, בהם לא זכו הנאים ובמקרים בהם לא בוטל כתוב האישום לפי סעיף 94 (ב) לחס"פ. (ראו, לשם הדוגמה ק"פ 14927-06-18 **חנן דב מלביבי נ' אהרון אפלבויים** [20.7.12] והפסקה הנזכרת שם וכן עק"פ (מחוזי ב"ש) 23220-12-16 אבירם דהרי נ' דרור לדרמן [15.10.2017].

21. הקובלות חזרה בה מהקובלנה, לאחר שהוגשה, ע"י הנאים, בקשה לפי סעיף 74 לחס"פ; בעניינה התק"י'ם דיון, במהלכו, הורה ביהם"ש לקובלת למציא לעינו, חומר חקירה; וכן בקשה לפי סעיף 108, בה הודיע ב"כ הנאים, שהנאים כופרים במוחוס להם בכתב האישום. בדיון, שנקבע לבקשתה, נדונה בקשה של ב"כ הנאים להעביר את הבקשה הדיון בפני מوطב אחר וכן בקשה, שאפסול את עצמי מהמשיר ולדון בקובלנה.

22. דומה שאין מחלוקת שיש בהעמדתו של אדם לדין פלילי, משום פגיעה בזכויותיו, בשלותו, בקניינו, בשמו הטוב ובפרנסתו, בפרט במצב דברים בו הודיעה הקובלות שתעתור לעונש מאסר.

23. בהתחשב בתכליתו של סעיף 80(א) לחוק העונשין, הבאה לאזן בין זכויות נאים, שההליך הפלילי בעניינו לא הסתיים בהרשעתו, והצורך לפצותו בין פגעה שנגרמה לו כתוצאה מניהול ההליך הפלילי נגדו; בין העניין הציבורי, במצו הדין עם מי שעבר עיריה פלילתית; בהתחשב בעובדה שהחשש שמא תיגרם הרתעת יתר בקרב הציבור, במצו הדין עם מי שעבר עיריה פלילתית (ראו לעניין זה פסקאות 6 ו-7 לפ███ דינה של כב' השופטת שבח בעפ"א (מחוזי ת"א-יפו) 80159/02 **חרט יש' נ' ארד**[25.9.07]); ועל מנת להגן על זכותם הקניינית של מי שנכפה עליהם ההליך (ראו, בין היתר, עק"פ (מחוזי חיפה) 11-03-2011 יונתן נ' ז'ז [1.6.11]); ובנסיבות ביטולה של הקובלנה הגעתו למסקנה כי עניינם של הנאים נופל בגדרו של סעיף 80 לחוק.

קיומן של נסיבות המצדיקות חיובה של הקובלות בהוצאות

24. שעה שענינם של הנאים נופל בגדרו של סעיף 80 לחוק העונשין; יש לראותם כמו שכתב האישום נגדם בוטל, באופן המאפשר חייבה של הקובלות בהוצאות; גם ככלא הוכח שלא היה מלכתחילה, יסוד להאשמה; יש לבחון האם מתקיימות נסיבות אחרות מצדיקות חייבה של הקובלות בהוצאות.

25. על שאלה זו יש לענות בחיוב, גם שעה שהקובלת חזרה בה מיזמתה מהקובלנה, ולא בית המשפט הוא שהורה על ביטולה, וזאת מטעם שהיא בהגשת הקובלנה כדי לפגוע בכבודם, בשלותם ובKENIM של הנאים.

26. בית המשפט קבעו לא פעם כי את סמכותו לחיב את המאשימה בהוצאות, על בית המשפט להפעיל בגישה מרוחיבת. (ראו לעניין זה את פיסקה 8 לפסק דין של כב' השופט גולדברג בע"פ 7826/96 ריש נ' מדינת ישראל, [8.5.97].)

27. בכלל הנזירות המתיחסות להליך המשפטי, לרבות ההליך בבקשת לפי סעיף 74 לחס"פ, נדרשה ההגנה להגיש בקשות לקבל לידי חומר ראיות נוסף, על מנת שתצליח להוכיח את הגנתה. מסיבות, הידועות לקובלות בלבד, בחרה היא שלא למסור לעיינו של בית המשפט את חומר הראיות כפי שהורה לה כבוד השופט הרמלי לעשות, וגם התנגדה למסור לנאים את הראיות הנוספות, כפי שהتابקה בבקשת לפי סעיף 108. לשיקולים אלה מצטרפת העובדה שהקובלת בחרה לנוקוט כלפי הנאים בהליך פלילי, למרות שיכולה הייתה לנוקוט בהליך אזרחי, פוגעני פחות, ואף הודיעה שקיימת אפשרות שתעתור למסר בפועל, והודעה שיצרה מצב שגם במסגרת קובלנה פרטית, עמד הנאשם 2 בסכנה שהרשעה עלולה להוביל למסרו. עוד לקחו בוגדר שיקולי את העובדה שהקובלת חזרה בה מהקובלנה ביום בו היה עליה למסור ראיות נוספות לעיינו של בית המשפט שדן בתיק הבע"ח, בהתאם להחלטתו של כבוד השופט הרמלי ולא עשתה כן מיד עם הגשתן של שתי הבקשות על ידי הנאים.

סיכום הפיצוי

28. תקנות סדר הדין הפלילי (פיצויים בשל מעצר או מסר), התשמ"ב-1982, (להלן: "התקנות") מגבילות את סכום ההוצאות, אותו רשאי בהם"ש לפסקו לטובת נאים, בהליך פלילי.

29. יתכן כי פרשנות תכליתית של התקנות תביא למסקנה כי אלה איןחולות בקובלנה, אלא בכתב אישום המוגש על ידי המדינה בלבד. לא נשמעו בפני טיעונים בעניין זה. עם זאת אין בהתאם כדי למנוע מהנאים הגשת תביעה אזרחים, כפי שנקבע בעניין יוסף.

30. התק"מו בפני שתי ישיבות, ביום 28.10.19 ו-21.5.20. בתיק הבע"ח, שנדון בפני כב' השופט הרמלי, אותו יש לראות חלק בלתי נפרד מההלך שלפני, התק"מה ישיבה נוספת ביום 19.5.20. בהתאם כאמור בתקנות, שכר הטרחה הראשוני, העומד על סך של 2,294 ₪, כולל בחובו תשלום בגין הישיבה הראשונה, לפיכך, לסכום זה יתווסף שכ"ט ע"ד עבור שתי ישיבות בסך של 1,376 ₪. וסה"כ סך של 3,670 ₪.

31. בהתחשב בעובדה שהקובלת חזרה בה מהקובלנה מיזמתה ובטרם שלב הטענות, לא מצאתי מקום לעשות שימוש בסעיף 9(ב) לתקנות ולהייבה בתשלום תוספת בשיעור של 50%.

32. לאור כל האמור, אני מורה לקובלת תשלום סך של 3,670 ש"ח בתוספת מע"מ כחוק, לכל אחד מהმבקשים זהה בטור 30 ימים מהיום, שאם לא כן, ישא הסכם הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

33. המזכירות תשלח החלטתי לצדים.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.